

ALGORITMI PENTRU ASIGURAREA FUNCȚIONĂRII CU DEGRADARE TREPTATĂ A CALCULATORULUI DE BORD A MICROSATELITULUI

Eugen Suman, Roman Nicu, Nicolae Secrieru
Universitatea Tehnică a Moldovei
esuman@gmail.com, roman@rgg.md, nsecrieru@gmail.com

Abstract. *This paper deal with the approaches of reliability problems of microsatellite-board computer. The operation algorithms are proposed for on-board computer based on the principle of gradual degradation.*

Cuvinte-cheie: *microsatelit, calculator de bord, reconfigurabil, toleranță la defecte, degradare treptată, sistem de operare.*

I. Introducere

Cerințele față de tehnologiile avansate, precum și tendințele electronicii în continuă creștere a densității componentelor, sporește sensibilitatea sistemelor față de factorii externi, inclusiv radiația. Abilitatea aparatului spațial de a îndeplini o anumită misiune se datorează performanțelor sistemelor electronice de bord. Orice deteriorare în performanța sistemelor electronice cauzată de radiație va afecta nefavorabil operațiunea satelitului. Deteriorările severe a componentelor electronice ale satelitului pot, ulterior, conduce la cedarea sistemului. Deteriorarea poate provoca dereglări temporale sau permanente în funcționarea sistemului. În prezenta lucrare se va reflecta realizarea algoritmilor de control, testare și reconfigurare ca părți componente a sistemului de operare, care vor asigura funcționarea cu degradare treptată a computerului de bord al microsatelitului. Obiectul cercetării îl constituie tehnicile de tolerare și algoritmi de tratare a defectelor, apărute în cadrul subsistemelor calculatorului de bord, aplicate în scopul menținerii stării funcționale fiabile a acestora pe tot parcursul misiunii satelitului.

II. Algoritmii generali de funcționare a calculatorului de bord

Mecanismul cel mai efectiv în detectarea și tolerarea defectelor este redundanța. Nivelul de redundanță fie hard sau soft depinde doar de posibilitățile și restricțiile de proiectare (hard) sau de componența (soft), care se caracterizează prin parametrii ca: masa și spațiul fizic, spațiul de memorie în cadrul unei unități, bugetul energetic, timpul de viață minim. Cea mai efectivă structură de organizare a modulelor unui sistem pentru detectarea defectelor și identificarea unității defectate este redundanta modulară triplă (TMR); unitățile redundante de surplus sunt considerate de rezerva plasate în regim standby până unul din modulele de bază nu cedează.

În cadrul proiectului la baza structurii sistemului a fost determinată folosirea redundanței duble, numită și metoda duplicării cu comparare. Alegerea structurii se argumentează prin următoarele:

1) Într-un sistem distribuit funcționalitatea întregului sistem depinde nu doar de vitalitatea unității centrale dar și de restul modulelor; deaceia duplicarea poate fi folosită la tot nivelul calculatorului de bord ca o formă necesară de protecție, satisfăcând astfel criteriului de adaptabilitate a algoritmilor în cadrul proiectului “SATUM”, redundanța triplă fiind o exigență.

2) Redundanța dublă este o măsură suficientă pentru demonstrarea funcționării sigure a sistemului și necesară pentru descrierea mecanismelor de tratare a degradării funcționale a acestuia.

Sistemul redundant este structurat din două unități PLC și una PLD (figura 1). Controlerile sunt identice, ambele au aceeași funcționalitate și execută același soft. Unitatea PLD este utilizată pentru compararea rezultatelor obținute din procesarea a datelor de intrare de către controlere și detectarea erorilor; un alt rol al unității PLD este controlul stărilor de funcționare a controlerelor și determinarea modurilor de lucru a sistemului dat.

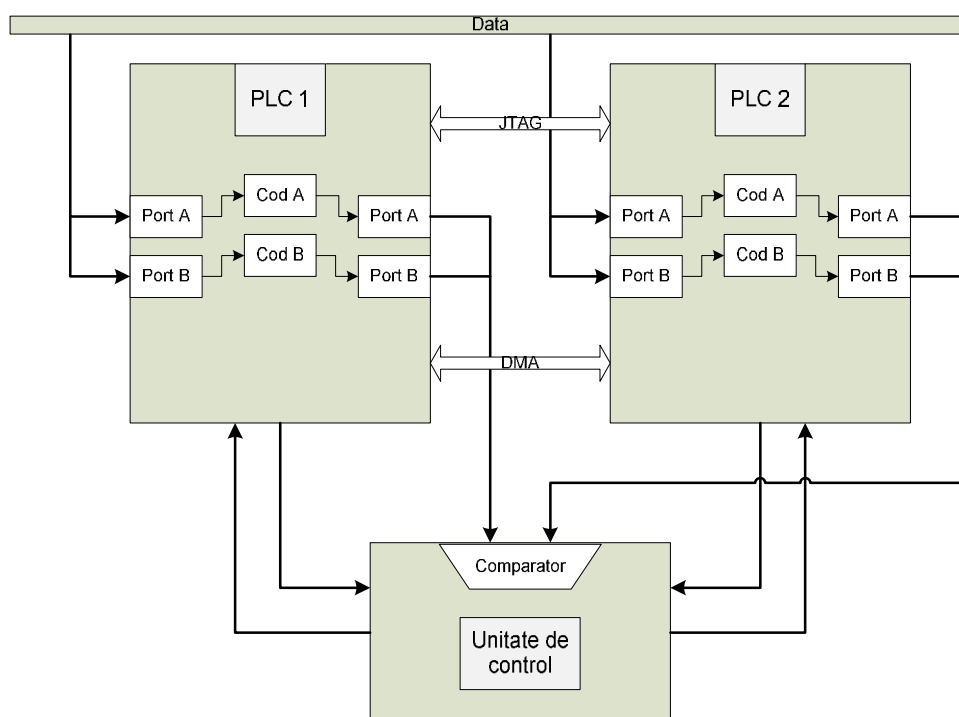

Figura 1. Structura sistemului cu redundanță modulară dublă.

Sistemul a fost demunit AFTD (Adaptive Fault Tolerance with Degradation) datorită mecanismelor adaptabile de tratare a erorilor, regimurilor de funcționare și abilității de degradare a modulelor. În cadrul sistemului se folosesc diferite nivele de redundanță pentru detectarea erorilor și protejarea datelor. La nivel de sistem se folosește redundanța dublă hardware, care și caracterizează arhitectura sistemului. La nivel de modul este utilizată redundanța de timp, care se caracterizează prin duplicarea porturilor și codurilor de prelucrare a datelor aplicațiilor, pentru procesare secvențial paralelă.

Algoritmul general de funcționare a modulelor PLC din cadrul sistemului este prezentat în figura 2. Procedura ce descrie aplicația modulului depinde doar de criteriile de proiectare și aplicare a modulului în cadrul calculatorului de bord al microsatelitului. Celelalte proceduri indicate în grafic sunt necesarul pentru menținerea modulului în stare corect funcționabilă în condițiile mediului radiativ. În cadrul acestor proceduri se aplică

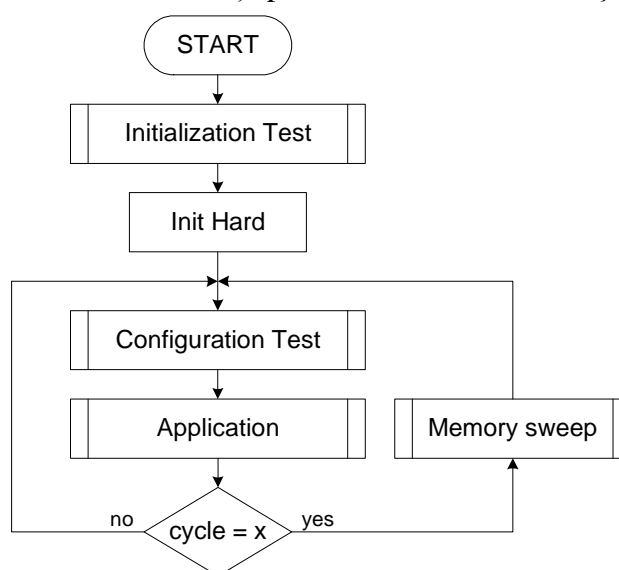

Figura 2. Algoritm general de funcționare a modulelor din cadrul sistemului.

mecanismele de testare, detectare, corectare și tolerare a defectelor și mecanismul de configurare a modului pentru menținerea acestuia în stare funcțională pe parcursul misiunii. Modul dat de lucru se bazează pe prelucrarea acelorași date cu ajutorul ambelor controlere și compararea rezultatelor prin intermediul PLD. În cazul rezultatelor identice se transmite la ieșirea PLD rezultatul controlerului, simbolic numit, primar. Atunci când rezultatele obținute de controlere diferă unitatea de control inițiază rutina de autotestare a controlerelor (figura 3), care constă din testarea drumului parcurs de date de la portul de intrare spre cel de ieșire; codul de prelucrare a datelor este testat prin intermediul unor constante etalon, rezultatul obținut fiind comparat cu rezultatul etalon din memorie.

Ca rezultat al autotestării fiecare controler transmite un semnal de validare a propriului rezultat transmis. Dacă semnalele de validare diferă, ce semnaleză faptul că un controler a realizat calculele corect și celalalt a identificat o eroare, unitatea de control validează ieșirea ce corespunde rezultatului corect. În cazul în care semnalele sunt identice, care indică faptul că ambele iesiri sunt eronate și controlerele au identificat erori; sau faptul că controlerele n-au identificat erori în rețeaua de prelucrare a datelor din cauza apariției unei erori transiente care dispăruse la momentul testării, unitatea PLD resetează controlerele pentru a identifica starea lor de funcționare, obținută prin testare de initializare.

Pentru identificarea stărilor caracteristice controlerelor au fost stabilite codurile de stare comunicate unității de control. În dependență de codul comunicat unitatea de control ia decizii necesare funcționării corecte ulterioare a întregului sistem. Algoritmul de control a modulelor și dirijare a regimurilor de funcționare a sistemului este prezentat în (figura 3).

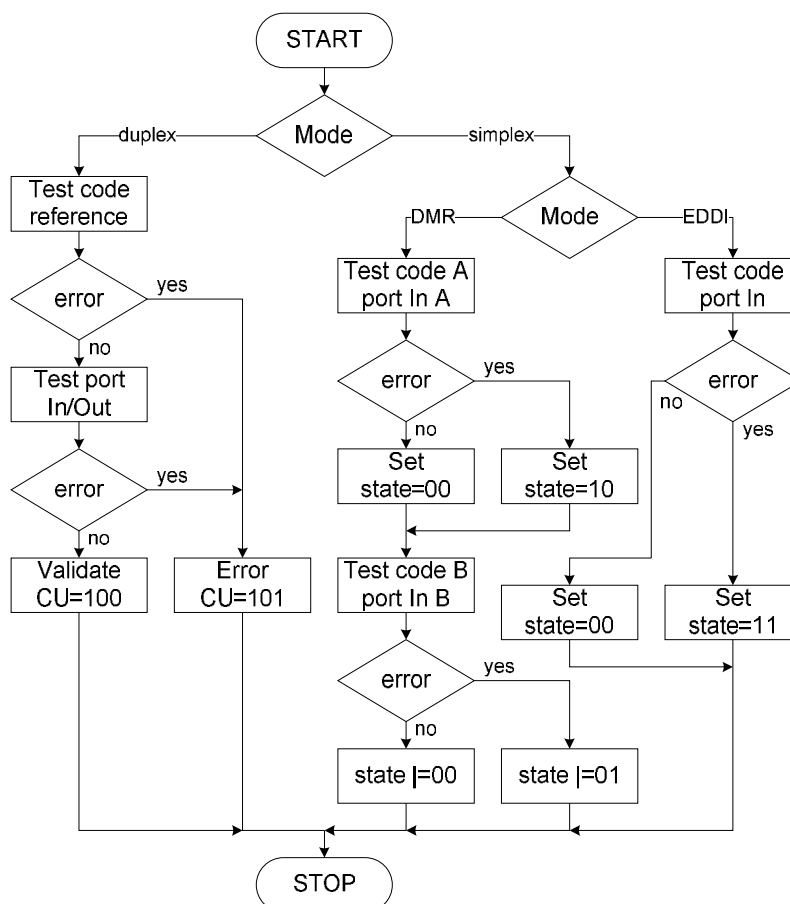

Figura 3. Algoritmul de testare a drumului de procesare a datelor.

Funcționarea în regim duplex a sistemului utilizat poate avea loc doar în cazul stării funcționale a ambelor module, codurile acestora corespunzând codului 1 din tabel, care sunt modificate de unitatea de control în codul 2, ce semnifică inițierea în lucru în corespundere cu codul 1. Codurile 4 și 5 se utilizează pentru determinarea rezultatului corect în cazul diferenței de rezultate obținute în regim de lucru duplex. Combinațiile posibile de stări a modulelor și reacțiile corespunzătoare ale unității de comandă cu ulterioarele decizii sunt prezentate în tabelul 1.

Tabelul 1: Combinațiile de stări a modulelor și deciziile unității de comandă

Codurile de stare a modulelor de calcul		Unitatea de comandă
MCU 1	MCU 2	
000	Orice cod	Așteptare MCU 1
011	011	Mod duplex
	001	Mod simplex MCU 1
	010	Restabilire cod MCU 2 via JTAG
	110	Restabilire date MCU 2 via DMA
001	111	Mod simplex MCU 1 / MCU 2 blocat
	001	Așteptare MCU 1 și MCU 2
	010	Așteptare MCU 1
	110	
111		
010	010	Degradare de cod MCU 1 și MCU 2
	110	
	111	Degradare de cod MCU 1 / MCU 2 blocat
110	110	Degradare de cod MCU 1 și MCU 2
	111	Degradare de cod MCU 1 / MCU 2 blocat
111	111	Resetarea întregului sistem AFTD

În dependență de modul de funcționare stabilit de unitate de control, duplex sau simplex, modulul ales pentru a fi utilizat în aplicație se configurează conform performanțelor evaluate pentru îndeplinirea taskurilor. Regimul simplex de funcționare a sistemului, inițiat de unitatea de control în cazul în care unul din modulele aplicative nu este funcțional, este caracterizat prin configurarea controlerului ales pentru prelucrarea datelor în mod duplex soft, folosind redundanța hardware implementată în soft (pentru un modul complet funcțional) sau mecanismul de detectare a erorilor prin duplicarea instrucțiunilor (EDDI) (pentru un modul cu componente defectate). Algoritmul aplicației în dependență de regim de lucru este prezentat în figura 4. În regimul simplex unitatea de control PLD modifică mecanismul de validare a ieșirilor și comutează direct rezultatul obținut de controler. Funcția de detectare a erorii de calcul este suportată

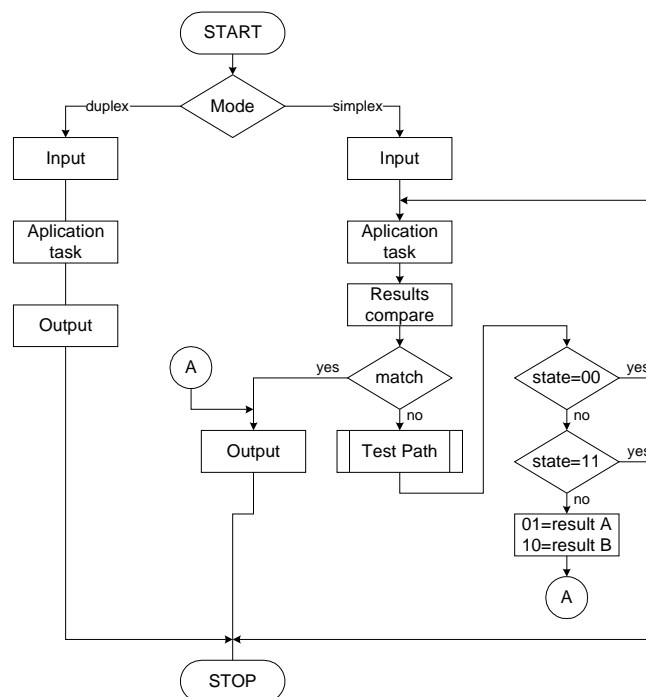

Figura 4. Algoritmul aplicației în dependență de regim de lucru.

complet de controlerul în funcție. În caz de necoincidere a rezultatelor obținute în calcul se inițiază automat mecanismul de testare a drumului de date; ca rezultat este fie ales rezultatul corect, în cazul unuia incorect, fie este efectuat calculul repetat, pentru ambele rezultate corecte, fie este inițiat mecanismul de testare profundă ulterior comunicând unității de control despre starea modulului. Deși regimul de lucru a sistemului este stabilit de unitatea de control, decizia este luată în baza rezultatelor de testare a nivelului de funcționalitate a modulelor. Această procedură este realizată la inițializarea controlerelor, rezultatul descrie starea codului și a datelor de control a modulului. După finisarea testării de inițializare se apelează procedura de testare și configurare a drumului de aplicație, sunt alese porturile de intrare și ieșire și stabilite codurile ce pot fi aplicate în prelucrarea datelor. Ulterior este aleasă configurația cea mai reușită și este comunicată starea funcțională a modulului către unitatea de control. Unitatea PLD comunică modulului funcțional regimul de lucru stabilit, conform căruia controlerul inițializează porturile și intră în regim de lucru.

III. Restabilirea funcționalității modulelor calculatorului de bord

Procedura de restabilire a codului implică mecanismul de detectare și corectare a erorilor EDAC și poate fi apelată periodic pentru reînnoirea codului, măsură de prevenire a erorilor și defectelor, sau aperiodic pentru corectarea codului, la detectarea erorilor în acesta. Deși mecanismele de reînnoire și corectare a codului implică aceeași rutină de diagnosticare a celulelor de memorie de cod, procedura de restabilire a codului diferă substanțial. Reînnoire codului, numită și curățirea memoriei, constă în divizarea codului în blocuri, aplicarea mecanismului EDAC de detectare și corectare a erorilor în cardul fiecărui bloc și reînscriserea blocurilor în memorie pe pozițiile inițiale. Corectarea codului, spre diferență de mecanismul precedent, are funcție strict definită care constă în identificarea celulei de memorie eronată, corectarea erorii și reînscriserea celulei în locul ei inițial în cadrul codului.

Procedura de restabilire a codului începe cu setarea modulului în stare de testare, diagnosticare și corectare, semnalând unitatea de control. Pasul următor este testarea rutinei de calcul CRC. Dacă rutina a fost determinată eronată, stabilind eroare de cod, se apelează procedura de corectare a codului cu condiția că testările în cadrul acestei proceduri sunt omise și are loc diagnosticarea directă a codului. Rutina de calcul CRC determinată corectă continuă cu verificarea valorilor etalon ale cuvintelor de CRC pentru codul Hamming, biții de control și biții de control al biților de control.

S-a propus duplicarea mecanismului de decodare al codului Hamming. Aceasta se explică prin faptul că apelarea procedurii software de detectare și corectare a erorilor implică citirea codului procedurii care nu poate fi modificat; într-atât condiția de reînscrisere a codului în memorie este că procesorul nu accesează partea de memorie prelucrată pe tot parcursul procedurii. Deaceia citirea codului de corectare a memoriei nu permite corectarea porțiunii de cod unde este scrisă rutina dată. Astfel, pentru ca codul cu rutina de corecție să poată fi corectat în caz de eroare, este necesară o rutină duplicat pentru a acoperi codul rutinei primare. Pe lângă acest fapt mai stă și simpla redundanță care permite alegerea codului EDAC neeronat pentru a fi aplicat, de altfel rutina eronată nu poate fi aplicată pentru corectarea codului. În afară de codul duplicat a fost examinată și problema păstrării biților de control pentru decodorul Hamming în stare neeronată, pentru a majora probabilitatea corectării codului. Pentru aceasta se execută codarea biților de control prin intermediul codului Hamming. Biții de control al biților de control se păstrează în flash cu biții de control de cod. Acest fapt permite detectarea și corectarea erorilor în cadrul biților de control al codului. Din rutinele codului Hamming primară și secundară din cadrul codului modulului se determină rutina fără erori care va fi ulterior aplicată pentru restabilirea codului, în cazul ambelor neeronate este aleasă rutina primară. Dacă ambele rutine Hamming sunt eronate, atunci se setează codul de eroare de cod nereparabilă, comunicată unității de control care, în cazul modulului de

rezervă cu cod neeronat, va iniția procedura de reînscrisere a codului modulului defectat cu cel întreg. După alegerea rutinei Hamming sunt verificați biții de control al codului și biții de control al biților de control. În cazul detectării erorilor în cadrul biților dați se aplică codul Hamming pentru restabilirea acestora. Dacă biții de control al codului nu sunt eronați, și biții de control ai biților de control sunt, și erorile sunt multiple, atunci încercarea de restabilire a acestor biți prin intermediul decoderului va eșua; deaceia poate fi aplicatș codarea biților de control de cod cu reînscriserea ulterioară a biților secundari. Se aplică rutina Hamming pentru corectarea codului pentru adresele stabilite, după care modulul se restartează. Dacă au fost detectate erori duble se setează codul de eroare de cod necorectabil. În cazul în care biții de control al codului n-au putut fi restabiliți nici printr-o metodă, fapt care poate fi detectat după restartarea modulului la testarea de inițializare și care apelează procedura EDAC, la începutul rutinei se verifică fanionul de stare al biților eronați care, fiind setat, duce la semnalizarea unității de control despre starea eronată a biților de control Hamming din memoria flash. Cu modulul secund întreg unitatea de control inițiază procedura de reînscrisere a biților eronați cu cei neeronati din modulul de rezervă. Procedura de restabilire a codului este prevăzută a fi apelată de trei ori consecutiv după ce se setează fanionul de eroare de cod. Contorul apelărilor consecutive a procedurii EDAC este resetat atunci când modulul finisează cu succes procedura testării de inițializare.

IV. Concluzii

În această lucrare este prezentată modalitatea de combinare a tehnicilor și algoritmilor sistemului de operare într-o structură unică compactă cu fiabilitate sporită și degradare treptată multinivel. Rezultatele au fost implementate în proiectul „SATUM” și constă în abilitatea softului, bazat pe algoritmii realizați, de a se adapta nivelului de degradare prin reconfigurare cu menținerea nivelului relativ sporit de productivitate și păstrarea autenticității datelor procesate.

V. Referințe

1. A. Stoica, T. Arslan, S. Baloch, *Probability Based Partial Triple Modular Redundancy Technique for Reconfigurable Architectures*, IEEEAC paper #1085, Version 4, 2005.
2. Chung-Yu Liu. *A study of flight-critical computer system recovery from space radiation-induced error*. In Digital Avionics Systems, 2001. DASC. The 20th Conference, Vol, 1, pp. 1–10, 2001.
3. F. Di Giandomenico, S. Chiaradonna, A. Bondavalli, and F. Grandoni, *Evaluation of Integrated Error Processing and Fault Diagnosis in Multiprocessor Systems* - In: PDPTA '2000, Las Vegas, Nevada, USA, pp. 1145-1151, 2000.
4. I. Troxel, E. Grobelny, G. Cieslewski, J. Curreri, M. Fischer and A. George, "Reliable management services for COTS based space systems and applications" - In: Proc. Of International Conference on Embedded Systems & Applications (ESA), Las Vegas, NV, June 26-29, 2006.
5. J. Srour, C. Marshall, and P. Marshall, Review of displacement damage effects in silicon devices," IEEE Transactions on Nuclear Science, vol. 50, no. 3, 2003, pp. 653-670.
6. Mitra, S., N. R. Saxena and E. J. McCluskey, *A Design Diversity Metric and Reliability Analysis for Redundant Systems*, - In: Proc. Intl. Test Conf., pp. 662-671, 1999.
7. Oh, N., P.P. Shirvani and E.J. McCluskey, "Control Flow Checking by Software Signatures," to appear in IEEE Transactions on Reliability Sep. 2001.
8. Secrieru N., Cîrțica A., Suman E., *Protocolul si algoritmii de comunicare ale unitatilor de comanda ale microsatelitului* -In:The 3rdInternational Conference on Telecommunications, Electronics and Informatics May 20 – 23, 2010. Chișinău Volume I p. 411.